

ת"פ 22432/04/20 - מרדכי פלוצר נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 22432-04-20 מדינת ישראל נ' פלוצר
תיק חיצוני: 356798/2018

מספר בקשה: 2

בפני כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא
המבקש מרדכי פלוצר
נגד המשיבה מדינת ישראל
ב"כ המבקש: עו"ד ונוטריון דניאל מירסקי
ב"כ המשיבה: גב' טליה סודרי

החלטה

1. נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירת קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 415 לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), עבירת שימוש במסמך מזויף, לפי סעיף 420 לחוק העונשין, ועבירת זיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר, לפי סעיף 418 לחוק העונשין.

על פי המתואר בכתב האישום, ביום 26.5.18 נפגשו המבקש ושני שותפיו עם המתלון במטרה לשכור את שירותי המתלון לצורך בניית תכנית במרשתת והקמת ערוץ ביישומון YouTube. סוכם כי המתלון יעביר למבקש ולשותפיו ארבעה סרטונים שונים, וכן סוכם על תכנית התשלומים. על אף הסיכום, המבקש לא עמד בתכנית התשלומים והציג מצגי שווא בדבר ביצועם, שעל בסיסם העביר לו המתלון חלק מן הסרטונים כמפורט להלן;

ביום 12.6.18 שלח המבקש הודעת דואר אלקטרוני למתלון ובה כתב בכזב כי העביר לחשבונו ₪ 4,000, ובתמורה המתלון מסר לו סרטון אחד. בהמשך אף זייף המבקש טבלה המתעדת, כביכול, פירוט פעולות חשבון הבנק שלו ויצר מצג שווא של העברת ₪ 4,100 לחשבון הבנק של המתלון. המבקש שלח את הטבלה המזויפת למתלון ביום 25.6.18 ובעקבות כך המתלון שלח למבקש סרטון נוסף.

המבקש זייף המחאה של אשתו על סך ₪ 16,600 ומסר אותה למתלון ביום 3.7.18, ובעקבות כך המתלון מסר למבקש סרטון שלישי. המחאה המזויפת לא כובדה. בהמשך זייף המבקש אסמכתא לביצוע העברה בנקאית לחשבונו של אשת המתלון ושלח למתלון את האסמכתא המזויפת.

המבקש הבטיח למתלון במספר הזדמנויות שונות כי ישלם לו את התמורה עבור הסרטונים, וטען בכזב כי ביצע העברות בנקאיות לחשבון הבנק של המתלון.

ביום 27.7.18 הפקיד המבקש המחאה על סך ₪ 16,700 ש"ח בבעלות הגב' מירב זילברמן לחשבון הבנק של המתלון.

עמוד 1

ההמחאה חזרה בשל פגם בחתימה. בהמשך המבקש זייף אסמכתא להעברה בנקאית על סך 16,700 ₪ לחשבון המתלון ושלח אותה למתלון.

2. לפני בקשה מטעם המבקש, לקבלת חומרי חקירה לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב) התשמ"ב-1982 (להלן: "חוק סדר הדין הפלילי") בה עותר המבקש לקבל לידי את כל כתבי האישום שהוגשו בחמש השנים האחרונות בעבירת קבלת דבר המרמה בנסיבות מחמירות. נטען כי מידע זה דרוש למבקש לצורך ביסוס טענת הגנה מן הצדק. המבקש נימק בקשתו בכך שלבד מן האמירה על אודות "תחכום והיקף המרמה" החותמת את פרק העובדות שבכתב האישום, לא נמצאו בכתב האישום נסיבות מחמירות המקימות את העבירה ואף לא נמצאו כתבי אישום דומים בעובדותיהם, שבהם הואשמו נאשמים במרמה בנסיבות מחמירות.

3. המשיבה ביקשה לדחות את הבקשה וטענה כי מדובר בבקשה לפי סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי ולא בבקשה לפי סעיף 74 לחוק זה. בנוסף טענה המשיבה, כי המבקש לא הרים את הנטל הראשוני להביא ראיות לביסוס טענתו בדבר הגנה מן הצדק, ומכל מקום טענה כי העובדות שלפיהן הנאשם זייף שורה של מסמכים, פעל בתחכום ועורמה והולך את המתלון שולל על פני תקופת זמן מתמשכת מהוות "נסיבות מחמירות".

4. דין הבקשה להידחות. תנאי יסודי לסיווג של מסמכים כ"חומר חקירה" הוא כי הם נוגעים לאישום שמפניו צריך הנאשם להתגונן. מדובר בחומר שיש לו זיקה להליך הפלילי שבמסגרתו הוא מבוקש וקשר לאישום הפרטני שבו מואשם הנאשם. חומרים שאינם קשורים לתשתית הראייתית שעליה מבוסס האישום אינם מהווים חומרי חקירה. לפיכך, סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי אינו האכסניה המתאימה לבקשה, וכפי שנכתב בהחלטתי מיום 8.9.20, מדובר בבקשה לפי סעיף 108 לחוק (ראו בש"פ 2242/16 **מדינת ישראל נ' זוהר מזרחי** (פורסם בנבו 31.3.16); ע"מ 2668/15 **מדינת ישראל נ' פרופ' הלל וייס** (פורסם בנבו 18.11.15)).

5. לגופו של ענין, על מנת להצדיק חיוב המדינה למסור לנאשם מידע ומסמכים שאינם חומרי חקירה בכדי לאפשר לו לבסס טענת הגנה מן הצדק, על הנאשם להעמיד תשתית ראייתית ראשונית לכך, שאכן ננקטה מולו אכיפה בררני ממניעים פסולים (ראו בג"ץ 6396/96 **זקין נ' מדינת ישראל** (פ"ד נג(3) 289)).

במקרה דנן, לבד מהטענה הכללית כי עובדות כתב האישום אינן מגלות נסיבות מחמירות לעבירת המרמה, לא הוצגה כל תשתית ראייתית, ולו ראשונית, להרמת הנטל שיחייב את המשיבה למסור למבקש מידע בנושא (כגון מקרים שבהם בנסיבות דומות הועמדו נאשמים לדין בעבירות מרמה ללא נסיבות מחמירות).

6. אכן, הטענה כי מרמה כלפי קורבן בודד, בסכום כולל של כ- 25,000 ₪ שהתבססה על זיופם של ארבעה דפי חשבון בנק והמחאה אחת ומסירת המחאה נוספת שבה החתימה אינה תקינה, מעשים שנמשכו על פני כשישה שבועות, מהווה מרמה בנסיבות מחמירות, עשויה לעורר תהיות. עם זאת הבקשה שלפני היא בקשה לחומרי חקירה ואינה עוסקת בשאלה האם עובדות כתב האישום מגלות את העבירה המיוחסת לנאשם, ועל כן לא אדון בה כעת.

7. הבקשה נדחת.

8. המזכירות תעביר העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ט"ז תשרי תשפ"א, 04 אוקטובר 2020, בהעדר
הצדדים.